

Kapitel II.

Om Paaanke af Domme, affagte af Underretten.

§ 397.

Domme, affagte af Underretten, kunne ordentligvis paaankes til den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger.

I Sager, hvis Forfølgning paahviler Politiet, kan Dommen kun paaankes i Anklagens Interesse, naar anden Straf end Bøder, simpelt Fængsel, Evangsarbeide eller Nis kan idømmes for Handlingen, og i den Sigtedes Interesse kun, naar høiere Straf end Bøder af 40 Kr., simpelt Fængsel i 8 Dage, Evangsarbeide i 30 Dage, eller med Hensyn til Børn under 15 Aar Nis eller Fængsel i 8 Dage ser idømt. Dog kan Landsrettens Formand paa Andragende, som maa fremsættes inden 3 Dage efter Dommens Affigelse, tilstede Paaanke, naar Sagen skjønes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for den Sigtede (§ 108). Indgives saadant Andragende af en Domsfælt, kan Rettens Formand bestemme, at Fuldbyrnelsen skal udsættes; tilstedes Paaanke, udsættes eller standses Fuldbyrnelsen.

Under tilsvarende Betingelser kunne de i §§ 368—370 ommeldte Afgjørelser paaankes i Anklagens Interesse og den i § 370 omhandlede Afgjørelse af den Sigtede.

§ 398.

De i §§ 372—385 indeholdte Regler finde ogsaa Anvendelse ved Paaanke af Underrettens Domme med de Lempelser, som følge af, at Landsretten træder i Stedet for Høiestret, Underretten for Landsretten og Statsanklageren for Overstatsanklageren, eller iøvrigt af Forholdets Natur, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Paaanke i Anklagens Interesse i Sager, som paatales af Politimesteren, finder kun Sted paa dennes Begjering.

2) De Skridt, som i Anledning af Paaanke blive at foretage ved Underretten i Anklagens Interesse, kunne uden særlig Bemyndigelse foretages af den, der har udført Anklagen for Underretten.

3) De Anmeldelser og Erklæringer, som i Tilfælde af Paaanke skulle eller kunne afgives af den Sigtede for Underretten, kunne altid afgives mundtlig til Retsbogen, hvorved Dommeren skal være ham behjælpelig.

4) Paaanke af Underretsdommens Realitet er ikke indskrænket til Lovens Anvendelse, men udstrækker sig ogsaa til Bevispørgsmaalet, medmindre det Modsatte udtrykkelig erklæres af begge Parter.

5) Ved Paaanke, der rettes mod Dommens Realitet i Almindelighed, finder ingen videre Begrundelse af Paaanken Sted, ei heller de i §§ 381 og 382 ommeldte skriftlige Udviklinger og Moderklæringer.

6) Underretten nægter Paaanken Fremme, ogsaa, naar Sagen efter § 397 ikke er Gjenstand for Paaanke.

§ 399.

Paaankes paa Grund af Krænkelse af Rettergangsregler eller, hvad Realiteten angaar, alene paa Grund af Lovens urigtige Anvendelse, blive Reglerne i §§ 386—396 at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Moder den Sigtede, som har paaanket, og for hvem ingen Forsvarer er beklædet, hverken selv eller ved en Forsvarer ved Paaankens Forhandling, betragtes hans Paaanke som